

De Ster

DE REIS BEGINT.

Honderd jaar geleden trokken de stoere Mormoone pioniers over de vlakten van Amerika, met als doel het Rotsgebergte.

15 Mei 1947

DE STER

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

47e JAARGANG • No. 5

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand*

ABONNEMENTSPRIJS: F 1.— PER KWARTAAL
GIRONUMMER 240615 • LAAN VAN POOT 292 • DEN HAAG

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHÉ'S IS VERBODEN

CORNELIUS ZAPPEY, Redacteur. JOHANNA A. SEHLMIEIER, Assistent

INHOUD:

	Blz.		Blz.
Wetenschap en godsdienst, door Stephen L. Richards	131	Een mooie dag, door Maydene Brown Bodell	141
Programma van de Pinksterconfe- rentie	134	Boekenlijst	146
Een gids voor het mensdom, door President Alma Sonne	135	Genealogische Vereniging	148
Nieuws uit de Europese Zending	136	De geschiedenis der Kerk in beeld (IV)	150
Wie heeft het recht te drinken? ...	138	De Zusters-Hulpvereniging	152
Een groet uit het verre westen ...	140	De O.O.V.	153
		Gebeurtenissen in de Zending ,....	158

In verband met de nieuwe wetsbepaling wordt de „Ster” met
ingang van dit nummer in de nieuwe spelling geschreven,
uitgezonderd die artikelen, die reeds in de oude spelling
gezet waren.

WETENSCHAP EN GODSDIENST

door Stephen L. Richards
van de Raad der Twaalven.

Stephen L. Richards

(Het volgende is een uittreksel van de toespraak, die kortgeleden door Ouderling Stephen L. Richards gehouden werd op een godsdienstige bijeenkomst in de Brigham Young Universiteit te Provo, Utah.)

Ik geloof, dat het vergelijken van de dingen, die we op school leren, met het geloof, waarin we thuis zijn opgevoed, voor de meeste universiteits-studenten vroeg of laat een punt van ernstige overweging vormt. We komen naar een onderwijsinstelling zoals deze uit de vertrouwde sfeer van het gezin, de omgang met onze kennissen en onze kerkelijke activiteit. Deze hebben ons zeer eenvoudige (volgens sommigen nalieve) indrukken en opvattingen gegeven. Als wij naar de hogeschool komen, geloven wij in het bestaan van een geestelijke wereld, zonder te vragen naar de

bronnen, waaruit deze opvattingen en indrukken zijn voortgekomen.

In de collegezaal komen wij in aanraking met de geleerdheid der mensen. Wij horen de filosofieën, die gedurende vele eeuwen zijn ontwikkeld. We lezen de geschiedenis. We besteden heel wat tijd aan de studie van de ontdekkingen der wetenschap. We doen zelf ook een weinig onderzoekingswerk, en sommigen onzer worden hierdoor enigszins in de war gebracht, en kunnen niet zo gemakkelijk de weg vinden in deze atmosfeer van wetenschappelijke kennis, die zo afwijkt van de gewoonlijk nederige atmosfeer in onze tehuizen.

Ik geloof, dat nederigheid de eerste vereiste is, om tot een oplossing te komen. Iedereen, die het denkbeeld of de indruk heeft, dat hij veel weet, komt voor moeilijkheden te staan. Een nederig

persoon zegt echter tot zichzelf: „Het is waar, dat ik nu wat kennis heb vergaard, maar het is slechts weinig. Het is waar, dat ik nu op de hoogte ben met sommige van de theorieën, die door grote mannen ontwikkeld zijn, maar tenslotte zijn er grotere bronnen dan mensen voor het verkrijgen van kennis, intelligentie en voorlichting“. Op deze wijze kan de geest van nederigheid ons dikwijls helpen.

We weten eigenlijk maar zo weinig. Neem bijvoorbeeld de alom bekende natuurverschijnselen. Ik kijk naar buiten en ik zeg: „Het is licht“. Niemand spreekt dat tegen, maar als ik me zelf afvraag, wat licht is, kom ik in moeilijkheden. Enkele jaren geleden luisterde ik naar een lezing, die gehouden werd door een der hoofd-ingenieurs van de General Electric Company. Gedurende twee uren sprak hij over het onderwerp „Licht“. Hij beschreef vele wijzen, waarop dit wonder der natuur zich aan ons kon openbaren. Hij vertelde, hoe het gemeten kon worden, en gaf vele interessante voorbeelden, maar gedurende die twee uren luisterde ik tevergeefs naar een antwoord op de vraag: „Wat is licht? Waaruit bestaat dit verschijnsel, dat zich aan een ieder in de natuur openbaart?“

Neem een ander natuurverschijnsel — de zwaartekracht. Ik denk, dat er nauwelijks één student op deze universiteit is, die de zwaartekracht niet zou beschrijven als een kracht, die alle dingen naar het middelpunt van de aarde trekt, en daardoor alles op zijn plaats houdt. Maar wat is zwaartekracht? Waar bestaat zij uit? Warmte, electriciteit en andere

krachten zijn ons welbekend — we weten, hoe ze zich openbaren, en welke gevolgen zij teweegbrengen. Maar kunnen wij tot hun kern doordringen? Kennen wij de stuwende, werkende kracht, die hen doet ontstaan?

Nu, als we de eenvoudigste vragen aangaande de samenstelling van het heelal niet kunnen beantwoorden, vraag ik me af, of er een gerechtvaardigde grond bestaat voor het betwijfelen van het bestaan en de werkelijkheid van geestelijke krachten. Is er meer reden om u te generen voor het feit, dat u niet kunt verklaren, wat geest is, dan voor het feit, dat u niet kunt verklaren wat licht is? Moeten wij, met het oog op de beperktheid van onze kennis, niet toegeven, dat er nog vele dingen boven ons begrip gaan?

In een tijdschrift, dat sommigen van u wellicht hebben gelezen, vond ik de vorige maand een artikel, getiteld: „Zeven redenen, waarom een geleerde in God gelooft“. Ter inleiding van hetgeen ik ga zeggen, ga ik u de eerste van deze zeven redenen voorlezen.

„Veronderstel, dat u tien stuivers in uw zak hebt, die met de cijfers één tot en met tien gemerkt zijn, en ze flink door elkaar schudt. Nu moet u proberen, om de munten een voor een in de juiste volgorde uit uw zak te halen, waarbij u telkens de munt, die u uit uw zak hebt genomen, weer bij de andere voegt, en ze wederom flink door elkander schudt. Door middel van de wiskunde weten we, dat uw kans, om nummer een het eerst te trekken, een

op tien is; om nummer een en twee achter elkaar te trekken, een op honderd; om nummer een, twee en drie in de juiste volgorde te trekken, een op duizend, enzovoorts. Uw kans, om alle munten van een tot tien in de juiste volgorde te trekken, wordt uitgedrukt in het ongelooflijke getal van een op tien milliardi. Volgens dezelfde redenering zijn er zoveel voorwaarden aan het leven op deze aarde verbonden, dat zij niet bij toeval in de juiste volgorde zouden kunnen bestaan.

De aarde wentelt met een snelheid van duizend mijl per uur om haar as. Als deze snelheid honderd mijl zou bedragen, zouden onze dagen en nachten tien maal zo lang zijn als nu, en de hete zon zou gedurende zo'n lange dag al onze plantengroei verschroeien, terwijl gedurende de lange nachten de planten, die dit hadden overleefd, zouden bevriezen. De zon, onze lichtbron, heeft aan haar oppervlakte een temperatuur van 12.000 graden Fahrenheit, en onze aarde is juist ver genoeg daarvan verwijderd, dat dit eeuwige vuur ons voldoende warmte verschaft. Als de stralen der zon half zo sterk zouden zijn als nu, zouden we bevriezen, en als zij anderhalf maal zo sterk zouden zijn, zouden wij geroosterd worden. Doordat de aarde ongeveer 23 graden overhelt, hebben wij onze jaargetijden. Als zij niet zou overhellen, zouden dampen van de oceaan zich naar het noorden en zuiden bewegen, en continenten van ijs voor ons opstapelen. Als de maan dichterbij onze aarde zou staan dan nu, bijvoorbeeld op een afstand van 50.000 mijlen, zouden eb en vloed

zo enorm zijn, dat tweemaal per dag al het vasteland overstroomd zou worden. Zelfs de bergen zouden spoedig weggespoeld zijn. Als de aardkorst slechts enkele meters dikker zou zijn, zou er geen zuurstof bestaan, hetgeen onmisbaar is voor dierlijk en menselijk leven. Als de oceaan een weinig dieper zou zijn, zouden koolzuur en zuurstof geabsorbeerd worden, en plantaardig leven zou onmogelijk worden. Wanneer onze dampkring niet zo dik zou zijn, zouden de meteoren, die nu dagelijks bij miljoenen in de ruimte verbranden, onze aarde aan alle kanten treffen, en overal branden doen ontstaan. Deze en een menigte andere voorbeelden bewijzen, dat het leven op onze planeet geen toeval kan zijn."

En dan volgen nog zes redenen, waarom de geleerde in God gelooft.

Nu, al deze dingen spreken tot ons verstand, en zij helpen ons tot op zekere hoogte, maar tot mijn blijdschap sta ik op het ogenblik te midden van een groep jonge mensen, die geloven, dat deze wetenschappelijke gedachtingang niet de enige weg is om kennis te verkrijgen; dat er nog andere wegen zijn, die ons een oneindig belangrijke kennis kunnen verschaffen — we zouden het de kennis van de voornaamste en meest onmisbare dingen in het leven kunnen noemen. Ik ben dankbaar, dat ons de middelen zijn gegeven, om een overtuiging te verkrijgen; niet slechts een kennis, niet slechts een verstandelijke aanvaarding, maar een innerlijke overtuiging. Als wij de juiste weg bewandelen, zullen al

(Vervolg op blz. 156).

Met Pinksteren ieder lid van de Nederlandse Zending naar Rotterdam!

23, 24, 25 en 26 Mei

DE GROTE GEBEURTENIS VAN HET JAAR :
PINKSTER-CONFERENTIE
TE ROTTERDAM.

—
Programma

VRIJDAG 23 MEI :

10 uur v.m.—4 uur n.m.: Zendingenvergadering.

8 uur n.m.: **Finale van het O.O.V.-Wedstrijd-
werk.**

ZATERDAG 24 MEI :

10 uur v.m.—4 uur n.m.: Zendingenvergadering.

5 uur n.m.: Ambtenar(ess)envergadering.

7 uur n.m.: **Gevarieerd Programma**, met mede-
werking van alle organisaties.

ZONDAG 25 MEI :

9 uur v.m.: Priesterschapsvergadering.

10.30 uur v.m. en 5 uur n.m.: **Openbare bijeenkomsten.**

MAANDAG 26 MEI :

10 uur v.m.—4 uur n.m.: Sportdag. (9.30 uur verzamelen
voor het Feyenoord-Stadion).

7 uur n.m.: **Toneelavond.** Opvoering van het Blijspel:
„'t Gebeurde in de Lente.“

Op 23 en 24 Mei worden alle bijeenkomsten gehouden in het gebouw Bas Jungeriusstraat 121; op 25 en 26 Mei in de vergaderzaal van het Feyenoord-Stadion.

EEN *Gids* VOOR HET MENSDOM.

door President Alma Sonne.

Natiën verrijzen en vallen. Evenals mensen worden zij oud en sterven. Dat is de loop der historie. Hun ondergang begint, wanneer zij de principes, die hen tot bloei hebben gebracht, gaan ver-zaken. Het is heel gemakkelijk om te zwichten voor de machten van verwording en vernietiging. Het is de gemakkelijkste weg, waar de mens de minste weer-stand ontmoet.

De moderne wereld heeft thans het punt bereikt, waar vooroor-deel en achterdocht het leven re-geren. De volkeren bewegen zich met grote snelheid voort, zonder gids of kompas. Zij kunnen de weg naar de toekomst niet vin-den, omdat zij de mijlpalen en wegwijzers niet willen zien. In de hemel, noch op aarde achten zij iets te heilig om er over te redetwisten, het bespottelijk te maken, of het aan de kant te zetten. Het is de eeuwenoude ge-schiedenis van twijfel, scepticisme en ongelooft.

Langzaam maar zeker ontwikkelt zich een toestand, die onmiskenbaar leidt naar een morele en geestelijke ineenstorting. Deze toestand komt voort uit de schen-ding van Gods wetten. In de morgenstond der historie gaf Mozes, de grote Profeet en wet-gever, de Tien Geboden. Zij hebben betrekking op de grond-beginselen van de menselijke samenleving. Geen ras of volk, dat deze goddelijke aanwijzingen negeert, kan blijven bestaan.

Wanneer de mens deze geboden weet na te volgen, toont hij zijn bekwaamheid, om vooruitgang te maken en een rechtvaardige toe-stand te scheppen. Wanneer hij ze daarentegen overtreedt, wijst dit op zwakheid en achteruitgang. Ze zijn nog steeds morele vuur-torens, die hem voorlichten op zijn weg naar veiligheid en zekerheid.

Jezus verklaarde, dat Hij „het licht der wereld” was. (Joh. 8 : 12). Zijn Evangelie, door middel van den Profeet Joseph Smith hersteld, en door de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen onderwezen, is een lichtbaken, dat de kinderen der mensen leiding geeft op hun reis door het leven. Het wijst de weg; het verschaft de middelen; het draagt de onvergankelijke kroon; het kan niet vervangen worden; het is „de kracht Gods tot zaligheid”. (Rom. 1 : 16). Slechts door gehoorzaamheid aan dit verheven en goddelijke Plan is het welzijn en geluk van alle rassen en klassen verzekerd. Personen, natiën en koninkrijken zullen staan of vallen, naargelang zij zich houden aan de vereisten van dit Plan. De wensen en ver-langens van een zondige wereld kunnen er geen verandering in aanbrengen. Het blijft hetzelfde, „gisteren, heden en in der eeuwigheid”. (Hebreë 13 : 8). Het heeft ten doel, de mensheid te verheffen.

Het Evangelieplan werd vast-
(Vervolg op blz. 157).

Ouderling Frederick W. Babel, secretaris van de Europese Zending sedert 29 Januari 1946, toen hij en Ouderling Ezra Taft Benson van de Raad der Twaalven uit Salt Lake City naar Londen vertrokken, keerde op 24 Maart j.l. per vliegtuig huiswaarts, vergezeld van de goede wensen van de vele vrienden, die hij in Groot-Brittannië en overal in Europa heeft gemaakt door zijn blijmoedige en onwankelbare toewijding aan de Kerk.

Het succes, waarmede de werkzaamheden van Ouderling Benson als President der Europese Zending bekroond zijn, is voor geen gering deel aan de hulp van Ouderling Babel te danken. Hij werd geroepen om als secretaris van President Benson te arbeiden, toen hij het Amerikaanse legeruniform nog droeg. Sinds dat ogenblik zijn zijn handelingen bestuurd geweest door zijn vaste stelregel: Dien de Kerk, want zij is Gods Koninkrijk op aarde.

Hij verwierf een uitstekende kennis van Duitsland, en van het volk, de taal en de gewoonten van dat land, toen hij in de jaren 1936—1939 als zending in de Duits-Oostenrijkse Zending vertoefde. Hierdoor was hij in staat, President Benson onschatbare hulp te verlenen bij het opnieuw opbouwen van de Europese Zending en het verschaffen van materiële steun aan duizenden nooddruftige Heiligen in de bezette gebieden.

Hij assisteerde President Benson bij het heropenen van de Zendingen in Frankrijk, Zwitserland, Nederland, Tsjecho-Slowakije, Denemarken, Noorwegen en Zweden. Hij moest in vele plaatsen te midden van chaotische toestanden reisgelegenheid vinden. In tien maanden reisde President Benson meer dan 60.000 mijl, per vliegtuig, trein, auto, schip, jeep, vrachtauto, bus, of paard en wagen. Meestal was Ouderling Babel aan zijn zijde — vaak onderweg bezig met het typen van een rapport aan het Eerste Presidentschap of een artikel voor de „Church News“. Hij zei, dat de moeilijkste reis waarschijnlijk die in Polen was. Sinds President Benson's vertrek op 12 December, is Ouderling Babel twee maal naar Duitsland geweest, voorts naar Oostenrijk, Zwitserland, Frankrijk en België.

De Heiligen in geheel Europa wensen hem het beste, nu hij naar zijn vrouw en dochtertje in Amerika teruggaat.

Nieuws uit de E

(Medegedeeld door

Frederick W. Babel.

Ouderling Babel is als secretaris van de Europese Zending opgevolgd door Ouderling Wallace G. Bennett van de Britse Zending.

Duitsland.

President Walter Stover, President van de Oostduitse Zending, bericht ons, dat de zending voedsel en kleding, bestemd voor de leden in Oost-Duitsland, door de autoriteiten is vrijgegeven, en thans door de leden in ontvangst wordt genomen. De verdeling van de 72 ton voedsel en 25 ton kleding, die gedurende verscheidene weken in opslagplaatsen hebben gestaan, vindt plaats onder het toezicht van broeder Richard Ranglack, die gedurende de oorlogsjaren als waarnemend President der Oostduitse Zending optrad. President Stover, die de treurige toestand van de Heiligen in die streken kent, en hen zo gaarne wil helpen, spreekt zijn diepgevoelde dankbaarheid uit voor de gezonden goederen en voor de huidige gelegenheid tot uitreiking er van.

In de Oost- en Westduitse Zendingen zijn succesvolle districtsconferenties gehouden. Uit de rapporten blijkt, dat een groot aantal Heiligen en onderzoekers de conferenties bijwoont. O.a. werd in Freiburg, in de Westduitse Zending, een inspirerende conferentie gehouden. President Stover van de Oostduitse Zen-

Europese Zending

het Hoofdkantoor der Europese Zending).

ding, die onlangs toestemming heeft gekregen om gedurende 30 dagen in de Russische zone te vertoeven; en de districtsconferenties in zijn Zending te bezoeken, meldt, dat op de eerste bijeenkomst van de Erzgebirge-Districtsconferentie 54% van de leden in dat district aanwezig was. Velen moesten 2½ uur naar de vergaderingen lopen, hongerig en slecht gekleed. Op de districtsconferentie te Zwickau kwamen 551 Heiligen en onderzoekers luisteren naar President Stover en het zangkoor van Zwickau, welke muzikale organisatie door de gehele Duitse Zending befaamd is.

Groot-Britannië.

President Alma Sonne van de Europese Zending heeft zijn rondreis door de Britse Zending bijna voltooid. Op de Londense districtsconferentie, die op 13 April j.l. werd gehouden, was het aantal aanwezigen tweemaal zo groot als op de vorige conferentie, die vijf maanden geleden gehouden werd. In iedere vergadering werd de geest des Heren in ruime mate gevoeld, en de Heiligen, zendelingen en onderzoekers voelden zich opgebouwd en bemoedigd. Er zijn nu 123 zendelingen in Groot-Britannië, meer dan in enige andere Zending in Europa.

In de Britse pers wordt op gunstige wijze over de Kerk gesproken. „Illustrated”, een vooraanstaand Brits tijdschrift, plaatste op 29 Maart een artikel, getiteld: „Een belangrijk jaar voor de Mormonen”. Het is geïllustreerd met een aantal foto's over zendingswerk, en er wordt o.a. in gezegd: „De Mormonen hebben over het algemeen grote families, en bevorderen de familiegeest. Hoewel hun levenswijze eenvoudig en godsdienstig is, is deze verre van saai... Hun opvallende eigenschap is oprechtheid. Vaak miskend en in aanzienlijke mate vervolgd, houden zij vast aan hun godsdienst, daar zij in eenvoudigheid de sleutel tot geluk menen en schijnen te vinden.”

Nederland.

De energieke en toegewijde President

van de Nederlandse Zending, President Cornelius Zappey, rapporteerde 46 dopen in de eerste twee maanden van 1947. President Zappey voorziet een grote toekomst voor de Kerk in Nederland.

Tsjecho-Slowakije.

President Wallace F. Toronto van de Tsjecho-Slowaakse Zending heeft in Maart een lezing met lichtbeelden gegeven voor de „Vereniging voor Chemische en Metaalproducten” in Praag. Een verslag van zijn lezing werd gepubliceerd in het tijdschrift van de vereniging, te zamen met afbeeldingen van het Tempelplein in Salt Lake City.

Zweden.

President Eben R. T. Blomquist van de Zweedse Zending, maakt de organisatie van twee nieuwe districten in die Zending bekend, die bekend zullen zijn als het Sundsvall en het Lulea District. Binnenkort zullen zendelingen de Poolcirkel overschrijden, om ten noorden daarvan het Evangelie te prediken.

Het zendingswerk in Finland, dat op het ogenblik een district van de Zweedse Zending is, blijft groeien. Er werken nu 13 zendelingen.

Er worden vergaderingen gehouden in Larsmo, Helsingsfors en Abo. In Helsingsfors wordt thans een gemeente georganiseerd. Kortgeleden hebben zich in Finland 18 personen bij de Kerk aangesloten. President Benson wijdde het land toe voor het prediken van het Evangelie op 16 Juli 1946. President Eben R. T. Blomquist is optimistisch en enthousiast over de vooruitzichten van het zendingswerk in Finland.

Pionier-Eeuwfeesten.

Alle Zendingen in Europa maken plannen, om in Zendingsconferenties het Pionier-Eeuwfeest te herdenken. De Zwitserse Zendingsconferentie met Pasen was de eerste. Vervolgens komen Pinksterconferenties in Engeland, Nederland en Noorwegen. De Zweedse conferentie wordt in Juni gehouden, de Deense in Juli.

Bijeenkomst van Zendingspresidenten.

Van 16 tot en met 19 Juli zullen in Malmö, Zweden, bijeenkomsten worden gehouden voor alle Europese Zendingspresidenten, deelt President Alma Sonne van de Europese Zending mede.

WIE heeft het recht om te drinken ?

door CHARLES S LONGACRE,
Secretaris van de „American Temperance Association“
en de „International Religious Liberty Association“.

E nigen tijd geleden hoorde ik in den trein een groep zakenmensen op afkeurende wijze spreken over wetten, die het gebruik van sterken drank beperken. „De menschen hebben evengoed het recht om te drinken als om te eten“, zei er een. „Het is belachelijk, dat men door middel van wetten het drankgebruik tracht tegen te gaan“, voegde een ander er aan toe. „De menschen doen het toch. Bovendien mengt men zich op die manier in onze persoonlijke aangelegenheden en wordt ons aangeboren recht om te drinken aangetast.“

Toen het gesprek op dit punt was gekomen, stelde een der passagiers hun de vraag: „Gelooft U, heeren, dat het aan den machinist en aan het overige personeel van dezen trein moet worden toegestaan, om sterken drank te gebruiken?“ Het eenparig antwoord was een nadrukkelijk: „Nee!“ De passagier stelde nog een vraag: „Waarom moeten we den machinist en het personeel van dezen trein het drinken verbieden?“ De beslissing luidde: „Deze menschen moeten wettelijk verplicht worden om nuchter te zijn, opdat zij de levens van de treinpassagiers niet in gevaar brengen.“ De volgende vraag luidde: „Weet U hoeveel machinisten er

in ons land zijn?“ Er werd een aantal genoemd. De ondervrager zei: „U bent er volkomen naast. U vergeet de duizenden, die vergunning hebben om met zeer snelle machines over de openbare wegen te rijden, waar geen rails of bewakers of seinen zijn. Is het niet even noodzakelijk, dat aan automobilisten het gebruik van alcohol wordt verboden?“

Wederom luidde het antwoord bevestigend, thans met betrekking tot automobilisten.

Wie heeft dan het recht om te drinken? Als automobilisten niet mogen drinken, opdat zij anderen niet in gevaar zullen brengen, wat denkt U dan van den voetganger? Van de auto-ongelukken met doodelijken afloop is volgens de statistieken een groot deel veroorzaakt door beschonken voetgangers. Zij brengen niet alleen hun eigen leven in gevaar, maar ook het leven van dengene, die den auto bestuurt.

Niemand heeft het recht om zijn redelijk verstand uit te schakelen of zijn oordeelkundigheid te verzwakken door het gebruik van sterken drank, en daardoor de openbare veiligheid in gevaar te brengen. Iemands persoonlijke vrijheid wordt in de maatschappij begrensd door de rechten van anderen. Persoonlijke vrijheid be-

teekent niet een persoonlijke vergunning om anderen te kwetsen of te benadeelen. Niemand heeft het recht om altijd te doen wat hij aangenaam vindt. Hij heeft niet het recht om een ander te berooven van zijn bezittingen, zijn eer of zijn leven.

Wie heeft het recht om te drinken? Heb ik, als een toekomstige vader, of U, als een toekomstige moeder, het recht om sterken drank, cocaine of andere vergiften te gebruiken, als de wetenschap mij waarschuwt, dat mijn nageslacht daardoor onder den vloek van geestelijke en lichamelijke gebreken zal lijden, en dat onvermijdelijke ziekten en 'n vervroegde dood er het gevolg van zullen zijn? Geen vader heeft het recht om zwaaiend en brallend

thuis te komen, en in beschonken toestand zijn vrouw en kinderen te beleedigen. Geen moeder heeft het recht om door haar drankzucht schande en oneer op het hoofd van haar kinderen uit te storten. Geen zoon of dochter heeft het recht om een rechtschapen vader en moeder door het gebruik van alcohol ten schande te maken. Geen burger heeft het recht om door middel van drank een mislukkeling van zichzelf te maken, die door de maatschappij moet worden onderhouden.

Iedere natie, die haar jeugd aan ontarding blootstelt door den vloek van het drinken, vernietigt haar eigen toekomst en pleegt nationalen zelfmoord.

Het sterftcijfer van de leden onzer Kerk per 100.000 is lager dan dat van de blanke bevolking van de Vereenigde Staten als een geheel. Het is eveneens lager dan het gemiddelde van de blanke

bevolking van de Vereenigde Staten, Duitschland, Frankrijk, Nederland, Zweden en Groot-Brittannië. Het Kerkcomité voor Statistiek maakt de volgende vergelijkende cijfers bekend:

Doodsoorzaak	Kerk	U.S.A.*	Zes naties**
Tuberculose	4	34	79.5
Kanker	70	134	137.5
Aandoeningen van het zenuwstelsel	71	105	117.6
Aandoeningen van den bloedsomloop	208	351	224.0
Aandoeningen van het ademhalingsstelsel	56	62	118.8
Aandoeningen van de spijsverteringsorganen	23	53	63.7
Nieraandoeningen	14	72	
Kindersterfte (per 1000 levendgeborenen gedurende het eerste levensjaar)	27	37	
Bevalling (per 1000 geboorten)	1	2	

* Volgens het Gezondheidsbureau der U.S.A.

** Volgens het Internationale Gezondheids-Jaarboek.

EEN GROET uit het Verre

Westen

Hoewel wij ons reeds een half jaar in het land bevinden, waarvan Brigham Young op grond van een visioen zeide: „This is the place”, toch gaan onze gedachten nog bijna elken dag terug naar den tijd, dien wij met U hebben doorgebracht. Deze veelbewogen jaren zullen wij niet spoedig vergeten, en al was het de moeilijkste periode, die wij in Nederland ooit hebben doorgeemaakt, toch kunnen wij er allen met dankbaarheid op terugzien, omdat God ons kennelijk heeft gezegend.

En nu zijn wij in het door God voor Zijn volk uitverkoren Zion, een land, rijk aan alles wat de aarde kan voortbrengen. Wij vinden hier denzelfden geest van het Evangelie, dien wij in Holland gevoeld hebben. Zeker, er bevinden zich ook hier menschen met gebreken en tekortkomingen, goede en minder goede Heiligen. Het is zooals het lied zegt:

Denkt niet als gij opgaat naar Zion,
Dat alles is heilig en goed,
Dat zonde en bedrog zijn verdwenen,
Geen vijand gij daar meer ontmoet.
Gelijk ook de Heer Uw Verlosser
Het onkruid liet groeien bij 't graan,
Zoo zal tot den grooten gerichtsdag
Het kwade in Zion bestaan.

Niettemin is het een voorrecht om in dit land te wonen, en te kunnen luisteren naar de vermaningen, waarschuwingen en opbouwende woorden, die door Gods Profeten aan het volk worden gegeven. Om met vele duizenden geloofsgenooten bijeen te kunnen zijn in groote conferenties, en te genieten van den schoo-

nen zang van het Tabernakelkoor, en van de prachtige orgeltonen, die in het majestueuze gebouw weerklinken. Dan gevoelt men, hoe goed en liefelijk het is, wanneer zonen van hetzelfde huis als broeders samenwonen. Bijna zou men dan wenschen, daar altijd te mogen blijven, buiten het gewoel en de beslommeringen der wereld.

Wij zijn, in den korten tijd van ons verblijf in dit land, rijkelijk door onzen Hemelschen Vader gezegend. Eveneens zijn wij onzen kinderen en vrienden dank verschuldigd voor de geestelijke en stoffelijke weldaden, die zij ons geschonken hebben.

Wij trachten ook in ons nieuwe vaderland God in alle oprechtheid te dienen, Zijn geboden te onderhouden, en iets bij te dragen tot de uitbreiding van het Koninkrijk van onzen Verlosser.

Het is voor ons een groote blijdschap, om alle broeders, zusters, vrienden en zendingen in Nederland langs dezen weg hartelijk te groeten. Wij hopen en bidden, dat U standvastig zult blijven, aan de ijzeren roede zult vasthouden, en getrouw zult blijven tot het einde.

Uw broeder en zuster in
het Evangelie,

J. SCHIPAANBOORD.

Salt Lake City, 6 Maart 1947.

EEN MOOIE DAG

door

MAYDENE BROWN BODELL.

Jean Davis opende haar ogen en ging rechtop zitten in haar bed. Ze liet haar blik dwalen over de witte lakens, de witte wastafel en de witte muren.

Ze glimlachte toen ze opmerkte, dat de zon van de nieuwe dag gouden vierkantjes op de vloer tekende. Ze keek uit het raam en zag, dat de knopjes aan de bomen tot bloesems waren ontloken. Het was een prachtige dag.

Jean opende een lade van het witte kastje naast haar bed, en nam er een pen en wat schrijfpapier uit. Ze schudde haar kussen op, en begon te schrijven, haar opgetrokken knieën als lesenaar gebruikend.

Mijn liefste Moeder:

Er zijn heel veel dingen, die ik U al lang had willen vertellen, maar ik wist niet hoe. De laatste dagen ben ik echter zo gelukkig en dankbaar geweest, dat het me nu heel duidelijk is, wat ik wil zeggen. Toen ik vanmorgen wakker werd, was mijn eerste gedachte, om U te schrijven, en U

te vertellen, hoe ik me voel.

Vandaag is alles mooi. Het leven is goed voor me geweest, en de toekomst strekt zich op het ogenblik vol vreugde, hoop en kansen voor me uit. Vandaag houd ik van het leven als nooit te voren. Ik weet, dat ik maar weinig gedaan heb om van mijn wereld iets moois te maken. Waarom ben ik dan zo gelukkig? Omdat er twee mensen waren, die van mij hielden, die mijn voetstappen in de juiste richting leidden — mijn lieve moeder en vader.

Ik ben blij, moeder, dat U ons leerde, naar de toekomst te zien. Zo vele mensen hebben als leuze: „Vandaag hier, morgen verdwenen”, maar U leerde me: „Vandaag hier, morgen op een andere goede plaats”. U leefde volgens deze opvatting, en gaf Uw zes kinderen een voorbeeld, dat de moeite van het navolgen waard was. En daar ik de jongste ben, had ik de andere vijf om me te

bewijzen, dat Uw inzicht juist was.

Een der eerste dingen, die U mij leerde, was eerlijkheid. „Eerlijkheid is de beste politiek“, zei U, „het is de enige goede manier om te spelen“. Maar soms zag ik, hoe andere kinderen snoepgoed wegnamen uit de winkel op de hoek, en er mee vandoor gingen; dat leek werkelijk voordelig. Ik herinner me, dat de kruidenier me eens te veel wisselgeld gaf, en hoe ik opgetogen naar huis huppelde om U het extra dubbeltje te laten zien. Wat was ik teleurgesteld, toen U me het terug liet brengen!

Vriendelijkheid leerde U me ook. „Laten we altijd vriendelijk tegen elkaar zijn“, zei U. Voor vloeken en schelden was in ons huis geen plaats. „Hoepel op“, en „Bemoei je met je eigen zaken“ waren beslist verboden. En U zei altijd: „Behandel anderen, zoals je zelf behandeld zou willen worden“. Op een dag kwam Tony, een kleine Italiaanse jongen, naar ons toe, om met Doris en mij te spelen. We spraken fluisterend over zijn eigenaardige kleren en giechelden om de manier, waarop hij praatte. Eindelijk slopen we weg, om zonder hem te gaan spelen. De volgende dag moest ik hem van U gaan vragen, om bij ons te komen spelen, en ik begreep niet waarom.

U hield van pretjes, zolang ze ongevaarlijk en veilig voor ons zelf en anderen waren. We organiseerden heel vaak leuke avonden. Zodra ik een fuifje voorstelde, begon U onmiddellijk plannen te maken voor versieringen en lekkernijen. En heel wat keren hebt U in één dag een snoezig avondtoiletje voor me

gemaakt. We gingen heel dikwijls met elkaar uit — we zongen dan, lachten en hadden plezier. Paps was altijd klaar om een vrolijk liedje in te zetten, en U had altijd een aardig spelletje bij de hand. Soms was onze auto zo vol, dat we nauwelijks ruimte hadden om te zitten, maar niettemin waren we dol op die tochtjes. Ja, we hadden altijd geweldig veel plezier.

Maar verre weiden lijken altijd groener, en zo kon ik altijd iemand vinden om jaloers op te zijn. Daar was Carol, die naast ons woonde. Eens kreeg ze met Kerstmis een fiets, een paar schaatsen, een vulpen en een witte bontmantel. Ze was enig kind — de enige om iets voor te kopen. En haar ouders zetten de geschenken onder de boom en gingen naar bed, om de volgende morgen pas laat op te staan. Ik dacht: zij kan net zo vroeg opstaan als ze wil, om haar cadeaux te gaan bekijken; zij behoeft op niemand te wachten. Maar ik zag niet het ware beeld: Carol, die een koude, stille woonkamer binnenglipte, kalm de pakjes opende en weer in bed kroop — geen broertjes of zusjes, geen gelach en gejuich, geen gezang.

U moedigde me altijd aan om die dingen te doen, die me lichamelijk, verstandelijk en geestelijk op hoger peil zouden brengen. Ik leerde, de gezondheidsregels in acht te nemen, en ik had de gelegenheid, om goede scholen te bezoeken en goede boeken te bestuderen.

U trachtte me het belang van een gelukkig huwelijk te leren. Al mijn broers en zusters hadden goede mannen en vrouwen gehuwd, wier idealen en verlangens

met de hunne overeenstemden. Ik wilde ook trouwen met iemand, die heel aardig was; maar dat scheen nog zo ver weg. Ik kon niet inzien, wat de kennissen, die ik had, en de plaatsen, waar ik heen ging, te maken hadden met de man, die ik later zou trouwen. Ik herinner me de avond, dat Becky en ik op het punt stonden om naar het carnaval te gaan, om daar een paar jongens te ontmoeten, die zij kende. Bij de voordeur hield U ons tegen. U zag, dat Becky te veel rouge had opgedaan, en U dacht aan de „lollige avonden”, die haar moeder in het huis naast ons had georganiseerd. U vroeg ons, de jongens thuis te brengen voor een klein fuisje. Toen flikkerden Becky's ogen en ze zei: „O nee, dat kunnen we niet doen. Ze zouden niet willen komen.” Dat gaf de doorslag. U zei, dat ik niet kon gaan, en ik rende naar boven en smeed de deur van mijn kamer dicht.

U was heel precies ten opzichte van mijn afspraakjes, zelfs nadat ik George had ontmoet. We pasten bij elkaar, en U mocht hem graag, maar toch wilde U altijd weten waar ik heen ging, en hoe laat ik thuis zou zijn. U wilde alleen maar weten, waar ik was, zei U, maar ik kon niet inzien waarom. Ik dacht, dat U ouderwets was.

Maar bovenal leerde U mij godsdienst. U leerde me nederigheid, gebed en geloof in God. Dit, zo geloofde U, was het belangrijkste van alles. Dit zou mijn leven doel geven. Moeder, gedurende vele jaren geloofde ik de verhalen over God, omdat ik geen reden had, er aan te twifelen. Maar toen ik ouder werd — tegen de

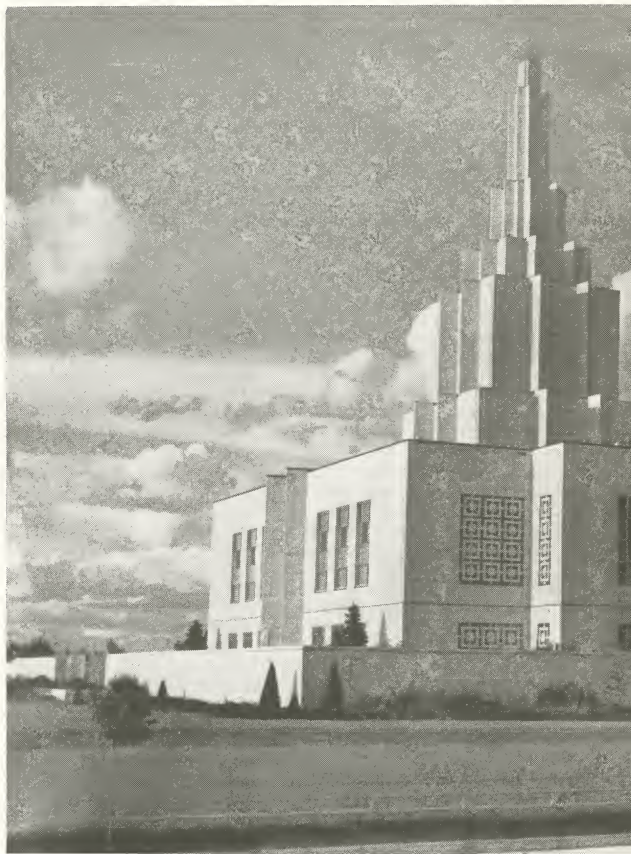
tijd, dat ik naar de universiteit ging — begon ik vragen te stellen. Het leek op een legpuzzle. De geologische verklaring van het ontstaan der aarde scheen niet te kloppen met het scheppingsverhaal. En als de holbewoners wreed en barbaars waren, hoe pasten Adam en Eva daar dan bij? Ik gunde me niet de tijd om te studeren, en de stukjes van de puzzle in elkaar te passen; ik gunde me alleen de tijd om me te verbazen. Stel je voor, dacht ik, dat de Bijbel alleen maar een merkwaardig stuk litteratuur is. Stel je voor, dat ze me vandaag of morgen vertellen, dat God maar een verzinzel is — zoals de Paashaas en het Kerstmannetje. Stel je voor, dat er in werkelijkheid geen God is!

Moeder, al de kleine dingen, die U deed, hebben nu betekenis gekregen. Ik heb het nu opeens begrepen.

Ik zie nu in, waarom ik het dubbeltje naar de kruidenier terug moest brengen, en waarom ik Tony te spelen moest vragen. Ik begrijp, waarom U mij mijn lessen liet leren, en mij aanraadde goede boeken te lezen. U richt Uw blik op de toekomst. Wat een heerlijke wereld zou dit zijn, als iedereen Uw plan zou volgen!

Nu begrijp ik, waarom U mij leerde mijn vrienden met zorg te kiezen. Wat was ik verrast over Uw reactie, toen George voor de eerste maal met verlof thuis kwam, en we U vertelden, dat we wilden trouwen. Bekrompen? Ouderwets? U wenste ons al het geluk ter wereld, en samen gingen Paps en U aan de slag, om de prachtigste receptie te organiseren, die ooit gehouden is.

(Vervolg op blz. 157).

Een opname van de nieuwste Ter

15 Mei 1947.

LLS TEMPEL

Tempel der Kerk, de Idaho Falls Tempel.

Welk van deze Boeken ontbreekt nog op Uw boekenplank?

Jezus de Christus (Deel I), door Dr. James E. Talmage.

Een schitterende beschouwing over de Zending van de Heiland, gezien van Mormoons standpunt.

Prijs per exemplaar (402 blz.) f 2.25

Een Stem tot Waarschuwing, door Parley P. Pratt.

Een der oudste kerkuitgaven, die nog steeds populair blijft. Een uiteenzetting van oude en moderne profetieën en hun vervulling.

Prijs per exemplaar (zakformaat, 224 blz.) f 0.30

Practische Verwijzer.

24 bladzijden met verwijzingen naar Bijbelteksten, verdeeld over een aantal onderwerpen van fundamenteel belang.

Prijs per exemplaar (zakformaat) f 0.25

DE HIERBOVEN GENOEMDE UITGAVEN VORMEN EEN RIJKE BRON VAN INLICHTINGEN VOOR HEN, DIE MET ONZE GODSDIENST IN KENNIS WILLEN KOMEN.

HET BOEK VAN MORMON.

Een standaardwerk, dat geen introductie nodig heeft. Lees en herlees dit heilige verslag van Gods handelingen met Zijn kinderen op het westelijk vasteland!

Prijs per exemplaar f 1.25

(Het Boek van Mormon is nog slechts in beperkte mate voorradig. De prijs van de volgende uitgave zal waarschijnlijk belangrijker zijn.)

Paarl van Groote Waarde.

Het jongste deel van onze serie standaardwerken, bevattende openbaringen aan Abraham en Mozes, en tevens de levensgeschiedenis van Joseph Smith, door hem zelf verteld.

Prijs per exemplaar f 1.50

DE STANDAARDWERKEN DER KERK KUNNEN IN GEEN ENKEL MORMOONS HUISGEZIN GEMIST WORDEN!

De Herstelling van het Evangelie, door Osborne J. P. Widtsoe.

Een bespreking van de vragen: Waarom werd het Evangelie hersteld? Hoe werd het hersteld? Wat werd er hersteld?

Prijs per exemplaar (136 blz.) f 0.50

Een Redelijke Theologie, door Dr. John A. Widtsoe.

De mens en zijn zending op aarde — de mens en het heelal — de mens en God. Dit zijn enkele van de onderwerpen, die in dit boekje behandeld worden.

Prijs per exemplaar (136 blz.) f 0.50

De Artikelen des Geloofs, door Dr. James E. Talmage.

Een uitvoerige studie van de leerstellingen der Kerk.

Prijs per exemplaar (ingenaaid, 366 blz.) f 0.60

De Leringen van Joseph Smith.

Een verzameling uitspraken van de eerste Profeet der Kerk.

Speciale prijs per exemplaar (132 blz.) f 2.25

**BOEKEN, DIE U INSPIRERENDE OGENBLIKKEN ZULLEN
BEZORGEN, EN UW KENNIS VAN HET EVANGELIE
ZULLEN UITBREIDEN.**

Priesterschapsstudies.

Een leidraad voor Priesterschapsdragers.

Prijs per exemplaar f 0.60

Gemeentetoezicht.

Een leidraad voor gemeente-ambtenaren.

Prijs per exemplaar f 0.50

EN NIET TE VERGETEN.....

Onze Heilige Lofzangen.

Prijs per zangbundel (226 liederen) f 1.80

Kleine zangboekjes (zonder muziek) f 0.25

Op het ogenblik zijn niet voorradig:

**Het Leiderschap van Joseph Smith. — Genealogisch Handboek. —
Leer & Verbonden. — De Weg tot Volmaking. — Wat Jezus Leerde.**

Herdrukken hiervan zijn in voorbereiding of reeds in bewerking. Bestellingen van de voorradige boeken worden gaarne ingewacht op het Hoofdkantoor der Nederlandse Zending, Afdeling Boeken, Laan van Poot 292, Den Haag.

Genealogische Vereniging

(onder redactie van Oud. G. T. Riebeek)

EN WAART GIJ EEN HUNNER?

Het is duidelijk, dat de omstandigheden, waarin de Here Zijn kinderen op aarde geboren doet worden, zeer verschillend zijn, maar ook, dat er geen onrechtvaardigheid of willekeur kan zijn in de werken van de wijze Bouwmeester, die vóór Hij bouwde, ongetwijfeld Zijn plan overzag. Waarom treffen wij dan op aarde blanke, zwarte, gele en rode rassen aan, die zich niet alleen onderscheiden door huidskleur, levensgewoonten en uiterlijke omstandigheden, maar tevens ook geestelijk en verstandelijk een groot beschavingsverschil tonen? De Here heeft volken gezegend, en hun mogelijkheden tot ongekende ontwikkeling gegeven, andere geslachten gevloekt en in hun vooruitgang beperkingen opgelegd. Toch komen alle kinderen onschuldig en rein voor God op aarde, en dit doet de twijfelende mens zich afvragen, of bij dit alles dan toch geen willekeur is. Waarom wordt het ene schuldeloze kind in een gezin van godvruchtige ouders geboren, waar het zelfs reeds vóór zijn geboorte geholpen wordt, zijn proeftijd tot een groot en goed resultaat te brengen, en het andere in een dronkemansgezin, door zijn voorouders maar al te vaak erfelijk belast met misdadige neigingen, die hem, menselijkerwijs gesproken, een geestelijke vooruitgang onmogelijk maken?

Wij zouden hierop kunnen antwoorden: dat is Gods werk;

waarom zouden wij ons vermoeien met het zoeken naar een oplossing voor deze vragen? De Here doet echter Zijn werken niet in het verborgen, en in zoverre de mens in staat is te begrijpen, en kennis goed voor hem is, openbaart God Zijn kinderen Zijn verborgenheden, om hun te helpen, geloof en kennis te vermeerderen. En zo geleid, zoekt en vindt de biddende en denkende mens zijn plaats in dit grote en geordende plan, dat alleen de Schepper van hemel en aarde tot volmaakte uitvoering kan brengen, maar waarvan de mens een levend onderdeel uitmaakt, en naast geloof slechts door kennis en weten mede kan werken, om dat plan tot een zo groot mogelijk succes te brengen.

Ook bij de beantwoording van deze ernstige levensvragen heeft de Here ons niet in het duister gelaten. Hij leerde ons, dat de ego, de geestelijke persoonlijkheid van de mens, reeds vele eeuwen voor zijn aardbestaan geboren werd; dat hem in die eerste staat volle wilsvrijheid gegeven werd, om de daar heersende wetten te gehoorzamen of te overtreden; dat vele geesten hun wilsvrijheid in verschillende maten ten goede, maar ook ten kwade gebruikt hebben, zodat, toen aan de mens het plan voor zijn komend aardleven bekend werd gemaakt, Hij daar velen zag, „die goed waren“, maar ongetwijfeld ook menigten, die lauw en onverschillig, gemak-

zuchtig, ja, zelfs ongehoorzaam en opstandig waren.

Deze laatste groep, voor zover zij Satan volgde, mocht deze aarde niet in een lichaam betreden, de overigen wel. Maar zomin als een scholier, die op de lagere school zijn tijd verdaan heeft, bij voortgezet en hoger onderwijs kan verwachten, daar met een schone lei te kunnen beginnen, en gelijke kansen te hebben als zij, die in hun eerste schooltijd ijverig en hard hebben gewerkt, zomin kan de mens, die voorheen zijn kansen slechts ten dele benut heeft, recht doen gelden op gelijke kansen als zij, die hun Here in hun vorige leerschool met ijver en trouw hebben gediend. Eenmaal zal de tijd komen, dat de sluier tussen voorbestaan en aardleven zal worden opgeheven, en de mens zichzelf in zijn gehele ontwikkelingsgang zal zien. Dan zal hij erkennen, dat dit alles rechtvaardig is geweest.

Geeft dit de mens echter het recht, zich op grond van zijn geboorte te verheffen boven zijn medeschepselen, die in minder gunstige levensomstandigheden geboren zijn? Zeker niet! Neemt U in acht, want „hij, die staat, zie toe dat hij niet valle”, en „vele laatsten zullen de eersten zijn”. Bovendien zullen wij niet geoordeeld worden naar de uiterlijke resultaten van onze aardse strijd, maar naar de verlangens van ons hart en de wijze, waarop

wij onze talenten, hoe gering ook, tegen alle tegenwerkende omstandigheden in, benut hebben. En heeft de Here niet vele malen hoge geesten in lage milieus geboren laten worden, welke geesten daardoor vaak voor hun gehele geslacht een zegen zijn geworden? Want alle kinderen Gods juichten, en eenmaal zal de mens, wetende, de Here prijzen en loven voor Zijn wijsheid en goedheid.

„En Hij stond onder degenen, die geesten waren, en Hij zag dat ze goed waren: en Hij zeide tot mij: Abraham, gij zijt een hunner; gij waart gekozen voor gij geboren waart.”

En wanneer de Here U thans roept, om in Zijn wijngaard een grote of bescheiden roeping te vervullen, weet dan, dat gij daartoe gekozen werd, toen gij juichend voor de troon van de Almachtige stond, verlangend, Hem ook in die komende staat te dienen, vol hoop en vertrouwen, dat deze proeftijd rijk aan lering zou zijn, en tot een uiteindelijk verheerlijking als een god en priester zou leiden.

Moge het voorrecht, in een gezegend geslacht geboren te zijn, en het Evangelie van Jezus Christus gevonden te hebben, gelijk een zachte, bemoedigende stem uit het verleden zijn... een aansporing, om ook deze tweede staat tot een goed einde te brengen.

Laat hart en hoofd samenwerken,
maar laat het hart bij dat werk
het grootste aandeel hebben.

DE GESCHIEDENIS

Speciaal verteld e

Hoofdstuk 4: De Kerk in Ohio. Er wordt een tempel gebouwd.

25
Door middel van een openbaring ontvingen de Heiligen de opdracht, „zich te vergaderen aan de Ohio“. Dit was het begin van de vergadering van Israël in de laatste dagen. De Profeet Joseph gaf het voorbeeld door zich in Kirtland te vestigen, en duizenden leden van de Kerk volgden, om dicht bij hem te zijn, en hem het Evangelie te horen uitleggen.

26
De volgelingen van Joseph Smith waren ijverig en spaarzaam, en zij waren zeer voorspoedig in hun nieuwe omgeving. Vaak maakte dit hun naburen jaloers, en op allerlei manieren trachtte men hen te verdrijven of hun uitbreiding te verhinderen.

27
Na vele gewelddaden en bittere vervolging ontving de Profeet Joseph een openbaring van onze Hemelse Vader, waarin gezegd werd, dat een speciale groep Heiligen nog verder naar het westen moest trekken. De Profeet en zijn gezelschap reisden per huifkar, diligence, kanaalboot, stoomschip en te voet, en in Juli 1831 bereikten zij Independence, Jackson County, Missouri.

28
Door middel van openbaringen werden raadgevingen en instructies ontvangen voor het bouwen van de „Stad Zions“ in Independence, met een grote, aan de Heer gewijde tempel. Hier zal eenmaal in de toekomst Zion's „Nieuwe Jeruzalem“ liggen.

VAN DE KERK

getekend voor de jeugd

29

Maar de machten der duisternis, die overal Gods werk trachten te verhinderen, zonden spoedig benden, die de Heiligen (of „Mormonen“, zoals zij nu algemeen genoemd werden) steeds lastig vielen. Gewapende bandieten bestookten hen in grote aantallen, verbrandden hun huizen, en dreven mannen, vrouwen en kinderen naar buiten in hevige stormen en guur Novemberweer.

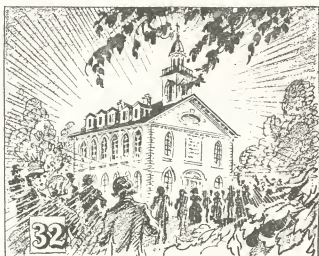
30

Vooraanstaande burgers van Missouri, redelijker van opvatting dan de benden, verleenden het volk een toevlucht in Clay County, aan de overzijde van de Missouri Rivier, en behandelden hen zeer vriendelijk en medelijdend. In Kirtland werd Zion's Kamp georganiseerd, en men zond voorraden om het lijden te verlichten.

31

Men verzocht de gouverneur van Missouri om militaire hulp. Toen echter bleek, dat de Mormonen geen gewapende macht bezaten, werden hun aanspraken botweg genegeerd. Ter vergoeding van de geleden schade ontvingen zij niets dan dreigementen en werden zij nog meer vervolgd.

32

In Clay County waren de Heiligen gedurende drie jaren zeer voorspoedig. De Kerk in Kirtland ontving vele geestelijke zegeningen. Er werd een mooie tempel gebouwd, de eerste tempel, die in moderne tijden op goddelijk bevel werd gebouwd. Binnen zijn heilige muren werden vele wonderbaarlijke manifestaties gezien. Deze versterkten het geloof der Heiligen ten zeerste en gaven hun kracht voor de beproevingen, die nog zouden komen.

De ZUSTERS-HULPVERENIGING

Getrouw in alle dingen.

Kortgeleden zag ik in de trein, hoe een jonge postbeambte zijn zitplaats afstond aan een oudere heer. Deze meende die daad te belonen, door zijn tabaksdoos voor de dag te halen, en de jongeman een sigaret te laten draaien. De jongeman bedankte echter vriendelijk, en toen de heer aanhield, voegde hij er aan toe: „Ik rook niet“. De tabaksdoos verdween, en er kwam een sigarenkoker te voorschijn. Maar nogmaals bedankte de postbeambte en herhaalde nadrukkelijk, dat hij niet rookte.

Ik had waardering voor deze jongeman, die zijn principe getrouw bleef, en zich niet liet verleiden, en mijn gedachten gingen naar sommigen van ons, die niet bestand zijn tegen de verleiding, of denken onbeleefd te zijn, wanneer zij een vriendelijk aanbod afslaan. Toch mag dit nimmer

gedacht worden. Wij behoren het Woord van Wijsheid nauwkeurig na te leven. Wat men ons ook aanbiedt, hoe vriendelijk ook gemeend, wij moeten ons principe trouw blijven. Wij moeten betrouwbare mensen zijn, niet alleen ten opzichte van het Woord van Wijsheid, doch van alle geboden, die God ons heeft gegeven. Te allen tijde zal men eerbied hebben voor de persoon, die getrouw blijft aan zijn/haar principes.

Het Woord van Wijsheid is ons gegeven als een groetenis, lezen wij in de Leer & Verbonden. Het is Gods Wijsheid. Wat is daartegenover de wijsheid der mensen waard? Laten wij een nauwkeurige studie maken van de Wijsheid Gods, daar onze Hemelse Vader altijd het beste met Zijn kinderen voor heeft. Dit is de bede van het

Z.H.V.-Hoofdbestuur.

Een glimlach.

Een glimlach kost niets, doch geeft veel. Hij verrijkt hen, die ontvangen, zonder de gever armer te maken. Hij duurt slechts een ogenblik, doch de herinnering er aan duurt soms eeuwig. Niemand is zo rijk of machtig, dat hij er buiten kan, niemand zo arm, of hij kan er rijk door gemaakt worden. Een glimlach schept geluk in het tehuis, bevordert een goede gang van zaken, en is het wachtwoord voor vriendschap. Hij brengt den vermoeide rust, schenkt den ont-

moedigde kracht, den bedroefde zonneschijn, en is der natuur beste tegengif voor moete. Toch kan hij niet worden gekocht, geleend of gestolen, want het is iets, dat voor niemand van waarde is, totdat hij wordt weggegeven. Sommige mensen zijn te vermoeid om tegen u te glimlachen. Geef hun er een van de uwe, want niemand heeft zo hard een glimlach nodig als hij, die geen glimlach heeft weg te geven.

(Schrijver onbekend).

Eerlijkheid is eerst dan goud, na getoetst te zijn door de verleiding.

De Onderlinge Ontwikkelingsvereniging

Onze Leuze.

„Laat elkeen voor zichzelf een overtuiging verkrijgen van de waarheid van dit werk; laat dan een ieder zeggen: ik wil mijn godsdienst leven — ik wil in nederigheid voor mijn God wandelen, en eerlijk zijn in de omgang met mijn medemensen.“

Deze woorden van de grote pionier Brigham Young werden gesproken tot de pioniers, die honderd jaar geleden in de Zoutmeervallei aankwamen. Uit deze leuze kunnen vele ideeën geput worden, en zeker niet het minste daarvan is: „mijn godsdienst **leven**“.

In getuigenisvergaderingen hoort men wel eens de woorden uiten: „ik heb ondervonden dat het Evangelie waar is“, of „mijn ondervindingen in de Kerk en de wereld versterken steeds mijn getuigenis“. Het woord ondervinden ademt de gedachte van passiviteit, het houdt verband met „iets ondergaan“. Passiviteit is het tegenovergestelde van activiteit, en daar wij actief moeten zijn, dus werkzaam, mogen we ons niet vergenoegen met „ondervinden“.

Enige tijd geleden leerden we: „Zowel mijn lichaam als mijn

geest verdedigen zich krachtig tegen kwade invloeden, doordat ik de wetten van het Woord van Wijsheid leef. Ik bepaal me echter niet tot de verdediging, integendeel: ik val met groot enthousiasme aan, om goede invloeden te bemachtigen“. Dat aanvallen, daar gaat het om. We moeten zijn als een oceaanstomer, die de golven klieft, en ze opzij dringt, tot ze langs de boeg omhoog kruipen, om daarna met een schuimkrul omlaag te storten. De voorsteven plant zich onhoudbaar in de watermassa, vindt zijn weg en de vaart wordt volbracht. „Aanvallend gaan“ zou men dit kunnen noemen.

.....„Mijn godsdienst leven“ wil dus niet zeggen: het Evangelie is waar, en ik zal het wel ondervinden. Neen, we moeten aanvallend vooruit, naar de beste invloeden, naar de hoogste heerlijkheid. Niet het falen, maar een laag doelwit is een misdaad. Daarom, voorwaarts, voorwaarts met wuivende vanen; wij willen onze godsdienst „LEVEN“.

Dit zeide Brigham Young ook tot ons.

Klein maar dapper.

In vele gemeenten wordt door de O.O.V. bestuursleden hard gewerkt. Om U een indruk te geven van de vasthoudendheid en het doorzettings-

vermogen in één onzer verst verwijderde gemeenten, laten wij hieronder enkele gegevens volgen betreffende de Leeuwardense O.O.V. Deze gegevens zijn genomen van de rapporten, die ons gedurende de barre wintermaan-

den regelmatig werden toegezonden.

	Leden ingeschreven	Leden aanwezig	%	Bezoekers aanwezig	Totaal aanwezig
Januari	18	18	100 %	15	33
Februari	21	17	81 %	1	18
Maart	22	16	73 %	2	18
April	20	16	80 %	1	17

Men schrijft ons nadien: „Op 21 April konden 28 ingeschrevenen worden geboekt, waarvan 24 aanwezig. In procenten uitgedrukt: 86 %”. Wij zeggen trots: Stoere Friezen, houdt vast! en zeggen hun in het Fries na: „Fryslan boppe!”

Ons Zomerkamp.

De eetzaal van het kamphuis „De Dageraad”

De kampgeest waakt, de plannen zijn besproken,
Allen actief, het komt weer voor elkaar;
En bij dit lezen hebben we de hei alweer geroken,
Het wordt weer knal, het wordt weer fijn dit jaar!

Zij geven zich reeds op, en zijn al flink aan 't sparen,
De meisjes en de jongens in het land;
Zij willen allen mee, en 't is wel te verklaren:
Wij zijn daar weer bijeen in groot gezinsverband.

Wij zien ons reeds te zaam in sport en spel ravotten,
De grote hei lokt ons al in 't verschiet;
Daar moeten we nu wekelijks voor „potten”,
Want die niet spaart, die komt er wellicht niet.....

Komt allen, groten, kleinen, wij zullen samen komen,
We zien ons kamp in Hulshorst daar al klaar,
Gods schepping roept, en zullen wij dan schromen?
Wij zijn er dus present en roepen: „Reken maar!”

Jac. Greeff.

J.V.O.O.V.'s verleden en toekomst.

Heel toevallig werd mijn blik getrokken naar een artikel in een Engels tijdschrift van 1930. Het was geschreven door het Algemeen Hoofdbestuur der J.V.O.O.V. in Amerika.

In enthousiaste bewoordingen geven zij daar uiting aan hun gevoelens betreffende de onderscheidene groepen, vertegenwoordigd in het J.V.O.O.V. werk. Wanneer zij spreken over de Arenleessters, zeggen zij: „Deze jonge zusters zijn bewonderenswaardig in hun toewijding aan de belofte om hun vrouwzijn onder alle omstandigheden hoog te houden; benijdenswaardig om de kracht, waarmee zij voorwaarts gaan om alles, wat het leven aan waardevol inhoudt, voor zichzelf te veroveren.”

„De belangen van de jongere meisjes zijn zorgvuldig gediend in het Juniorenplan. Deze leeftijd, die zoveel houdt van alles wat mooi is, heeft de roos als haar symbool, en doet alles wat ze kan, om haar ontwikkeling van geest en lichaam aan de roos, het symbool, gelijk te doen blijven.

Enig is de Bijenkorfafdeling, Alleen zij, die ten volle de charme van het symbool der Bijenkorf kunnen aanvoelen, begrijpen de blijdschap, die het werk in zich verborgen heeft, en zij, die de liefelijkheid van de liederen kunnen meebelevén, kunnen dit waarderen. Zij, die dit niet kunnen, beschouwen het als een serie van aanwijzingen en lessen, doch voor hen, die het spel van het Bijenleven kunnen medespelen en kunnen gevoelen als Maurice

Maeterlinck, toen hij zijn „Leven der Bijen” schreef, is het een voorwerp van schoonheid.

Alles in zijn geheel genomen presenteert de J.V.O.O.V. een waardevolle verzameling van activiteiten voor de jonge meisjes, verenigt practijk en ideaal, beweegt zich op ieder terrein van het leven der jongeren, en helpt hen te vormen tot reine, waardige vrouwen.

De kleuren zijn groen en goud — groen, dat groei en vooruitgang betekent, en goud, voorstellende de glorieuze hoogte, welke de jeugd rein, gelukkig en intelligent — kan bereiken.”

Zo sprak het verleden!

En nu.....

Wij sluiten onze ogen niet voor het feit, dat de jeugd de idealen, als in de vorige regelen neergelegd, niet denkt te vinden in de J.V.O.O.V., maar **na** het **nu** komt de toekomst, en die zal ons weer brengen hetzelfde laaiende vuur, hetzelfde streven naar omhoog langs de ladder van de J.V.O.O.V.

Arenleessters, Junioren en Bijenkorfmeisjes!

Allen komen hier ter school
Tot één doel groepen.
Samen vormen w' één geheel.
Zij 't in vele groepen.

Ieder moet de levenswet
Vroeg reeds kennen, eren.
Wij behoren bij elkaar,
Moeten samen leren.

Het J.V.O.O.V.-Hoofdbestuur.

(Vervolg van blz. 133) **Wetenschap en Godsdienst.**

onze vragen op een bevredigende wijze beantwoord worden. Wij behoren tot een grote kerk, die gevestigd is op persoonlijke getuigenissen. Het getuigenis van de een berust niet op het getuigenis van de ander. Ieder heeft zijn eigen getuigenis. In de dagen van de immigratie moet een oude dame in Engeland eens tot de vertrekkende Heiligen gezegd hebben: „Zeg broeder Brigham maar, dat ik evengoed als hij weet, dat het Evangelie waar is”. Zij bracht daar een grote waarheid tot uitdrukking: dat persoonlijke getuigenissen de basis van ons godsdienstig leven vormen.

Jaren geleden kwam een jonge advocaat naar me toe, en vertelde me, dat hij lid van de Kerk wilde worden. Ik vond dat prettig om te horen, want ik wist, dat hij een goed karakter had. Ik vroeg hem: „Waarom wilt u lid van de Kerk worden?” „Wel”, zei hij, „eerlijk gezegd wil ik trouwerf met een meisje van uw Kerk, en zij en haar familie wensen, dat ze in de tempel trouwt. En ik heb ontdekt dat iemand, die geen lid van uw Kerk is, niet in de tempel kan trouwen, en daarom wil ik lid van uw Kerk worden. Bovendien mag ik uw volk graag lijden. Ik vind het fijne mensen.”

Ik vertelde hem, dat ik hem graag wilde helpen, maar ik zeide ook: „Mijn jonge vriend, ik moet u iets vertellen. Diegenen, die zich bij onze Kerk aansluiten, doen dit op grond van wat wij een getuigenis noemen: een innerlijke bekering tot de waarheid van de grote Evangelieboodschap, die wij aan de wereld geven. Dit getuigenis wordt niet eenvoudig

langs verstandelijke weg verkregen, maar door nederige onderwerping aan de wil van de Heer, door een ootmoedige geestesgesteldheid en een gebed, of de Heer ons een innerlijke verzekering van de waarheid er van wil geven.”

Hij zei: „Dat is het vreemdste wat ik ooit gehoord heb. Ik dacht, dat ik mij evengoed bij uw Kerk als bij een andere kon aansluiten, als ik dat wenste.” Ik antwoordde: „Onze Kerk is niet zoals andere kerken. U hebt een getuigenis nodig.”

Hij is nooit bij me teruggekomen, en hij heeft dat meisje nooit in de tempel getrouwd. Hij was niet nederig genoeg, denk ik, om naar een overtuiging van de waarheid te zoeken.

Wij hebben onder leiding van Gods voorzienigheid Zion gevestigd. Zion is niet alleen een plaats, maar ook een gemoedstoestand. Een mens komt uit de wereld naar Zion, wanneer zijn hart veranderd is; als hij de wereld, hetgeen betekent een toestand van zelfvoldaanheid, verstandelijkheid en eigenliefde, verzaakt, en zich verenigt met Zion, hetgeen betekent nederigheid (geen slaafsheid, maar nederigheid), bekering en gebed. Als we de wereld verlaten, komen we in de heerlijkste atmosfeer die we ons kunnen indenken, in de geestelijke sfeer van geloof en overtuiging. En ik kan u geen grotere vreugde voor ogen houden dan de komst naar Zion en de vereniging met de reinen van hart. God zegene u, opdat gij zult zien, dat wetenschappelijke en geeste-

lijke waarheden niet met elkaar in tegenstrijd zijn; opdat gij steeds zult zoeken naar wijsheid en ontwikkeling, echter altijd met de overtuiging, dat er dingen zijn,

die het verstand van de mens te boven gaan, en die afkomstig zijn van God, de Vader, en dat het heeal het voortbrengsel van Zijn intelligentie is.

(Vervolg van blz. 135) Een gids voor het mensdom.

gesteld, eer des mensen verblijf in sterfelijkheid een aanvang nam. Alles, wat verband hield met zijn sterfelijke leven, werd onder het oog gezien, en er werden maatregelen genomen voor zijn toekomstige inspiratie en leiding. Het aardse brein, beperkt in zijn begripsmogelijkheden, kan niet ten volle de schoonheid en betekenis van het Evangelieplan beseffen. Er is ruimte en gelegen-

heid gelaten voor het beoefenen van geloof, want „zonder geloof is het onmogelijk Gode te behagen”. (Hebreë 11 : 6). Het vertrouwen in God als de Schepper en Heerser vormt des mensen hoofdbron van kracht en voorlichting. „De mensch zal bij brood alleen niet leven, maar bij alle woord, dat door den mond Gods uitgaat”. (Matt. 4 : 4).

(Vervolg van blz. 143)

Een mooie dag.

En nu begrijp ik, waarom U me over God vertelde. Gedurende al die tijd, dat George overzee was, en luchtgevechten moest voeren, bad ik voor hem. Toen ik hoorde, dat de oorlog voorbij was, viel ik op mijn knieën om God te danken. Toen George thuis kwam, was hij gezond en ongedeerd. Als ik terugkijk over de lange maanden van eenzaamheid en angst, weet ik dat God met me was. Ik weet, dat ik het niet alleen had kunnen doen.

Vandaag lijkt U heel wijs, want ik ben in de wolken. Ik ben nu dankbaar voor alles, wat U hebt gezegd en gedaan, ik ben klaar voor het leven, zonder spijt over het verleden, zonder angst voor de toekomst. Vandaag is mijn wereld mooi; mijn ogen zijn geopend; ik kan zien!

Met al mijn liefde, Uw Jean.

Jean Davis legde haar pen neer, en vouwde de witte blaadjes papier in een envelop. Ze keek naar de klok, en verbaasde zich. Wel, het was bijna tijd!

Ze keek opgewonden en ongeduldig naar de deur. Eindelijk ging hij open, en de dame in het wit verscheen met het nietige, witte bundeltje.

De dame liep naar het bed, legde het bundeltje in Jean's armen, en ging weg.

Jean hield het goed vast. Het was zacht en warm, en ze zag een klein rose handje in de lucht grijpen. Het was een baby — haar baby.

Jean hield het kleine handje vast, en zond een gebed op. Ze vroeg, om in de jaren der toekomst zo te mogen handelen, dat er voor een ander meisje ook eenmaal zo'n mooie dag zou komen.

De Jeugd wiert met de „Ray-Bowl” geest
Dit naar het Onafeterlijkheid het meest!

Gebeurtenissen in de Zending.

Districtsconferentie te Groningen.

Op 5 en 6 April werd te Groningen een goed bezochte districtsconferentie gehouden.

Op Zaterdag 5 April werd aangevangen met een zendelingenvergadering, waarna, zoals gewoonlijk, een ambtenar(ess)envergadering en een door de O.O.V. verzorgde ontspanningsavond volgden.

Op Zondag 6 April werd des morgens gesproken door Oud. Walter J. Coyne, Zr. S. E. v. d. Toolen, Oud. A. van Tussenbroek, zr. R. Jansen en Oud. Th. Sipkema. Vanzelfsprekend stonden de toespraken in het teken van het Paasfeest, terwijl tevens de oprichting van de Kerk op 6 April 1830 herdacht werd. Alle sprekers gaven uitdrukking aan de vreugde, die het Paasfeest en de oprichting der Kerk ons schenken.

In de avonddienst luisterden de talrijke aanwezigen achtereenvolgens naar Oud. C. K. Rudd, Zr. J. A. Riet, Pres. W. Woltjer en Pres. C. Zappey. Wederom werd de vreugde van het Paasfeest gevoeld. Pres. Zappey maakte het verschil tussen de opwekking van Lazarus en de opstanding van Christus duidelijk. Niemand riep Christus uit de dood terug; Hij beschikte zelf over die macht, als de Zoon van de onsterfelijke God. De Heiligen der Laatste Dagen getuigen, dat Hij waarlijk op de derde dag opstond, dat Hij nog leeft, en Zich aan de Profet Joseph Smith vertoonde.

Het Groningse Zangkoor onder leiding van Oud. Jac. Oenes, Zr. W. Schouten van de Haagse gemeente en Oud. J. Greeff van de Amsterdamse gemeente brachten enige schone liederen ten gehore.

Districtsconferentie te Utrecht.

De laatste voorjaarsconferentie in 1947 werd op 26 en 27 April j.l. te Utrecht gehouden. Na de zendelingen- en ambtenar(ess)envergaderingen verzorgde de O.O.V. op de eerste dag der conferentie een gevarieerd programma. Zang, muziek en toneel waren de delen, waaruit het onderhoudende programma was samengesteld.

Op 27 April werden achtereenvolgens een Priesterschapbijeenkomst en twee openbare diensten gehouden in het gebouw voor Kunsten en Wetenschappen. De sprekers in de morgenvergadering waren Oud. R. van Mondfrans, Oud. A. J. Heining, Oud. John van Beekum, Oud. B. van Oostendorp en Oud. Th. Sipkema. Met vuur gaven zij uitdrukking aan hun overtuiging van de waarheid van het Evangelie, en aan hun verlangen, deze blijde boodschap te prediken.

De sprekers in de avondvergadering waren: Pres. H. Uffens, Oud. LeGrand Mondfrans, Zr. M. Vreeken, Zr. J. A. Riet, Oud. J. A. de Juncker, Pres. S. Stam en Pres. C. Zappey. Pres. Zappey sprak over de natuurwetten, en toonde aan, hoe nauwkeurig deze op elkaar zijn afgesteld. Indien aan deze wetten niets veranderd kan worden, is het dan niet dwaas om te denken, dat de mens Gods wetten en verordeningen naar eigen inzicht denkt te kunnen wijzigen?

„De Zingende Moeders“, het Utrechtse Zangkoor onder leiding van zr. J. P. v. d. Veur-v. d. Hazel, en Oud. J. Greeff, zorgden op uitstekende wijze voor de muzikale omlijsting van deze conferentie.

Aankomst en verplaatsing van zendelingen.

Op 20 Maart j.l. werden Oud. en Zr. H. A. Hekking overgeplaatst van Arnhem naar Rotterdam.

Op 5 April j.l. mochten wij wederom vijf zendelingen verwelkomen. Zij hebben in de volgende plaatsen hun arbeid aangevangen:

Richard D. Gardner: Almelo; Cornelius de Lange: Rotterdam; Richard L. Castleton: Den Helder; Marion T. Millett: Amersfoort; Wilford E. Hubert: Rotterdam.

Op dezelfde datum werd Oud. J. E. Strobel overgeplaatst van Almelo naar Den Helder; Oud. R. J. Oliekan van Amersfoort naar Amsterdam; Zr. C. H. Roth van Amsterdam naar het Zendingskantoor.

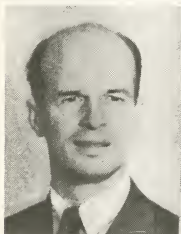
Op 13 April j.l. werden Oud. R. J. Oliekan en Oud. Glen E. Young over-

geplaatst van Amsterdam naar Alkmaar; Oud. C. Kapteijn en Oud. R. W. Stokes van Alkmaar naar Amsterdam, en zr. S. E. van der Toolen van Groningen naar Amsterdam.

Op 17 April j.l. arriveerden Oud. Hendrik Dinkelman en de zusters Cornelia J. W. de Waal en Norma Cloe Sanders in ons land. Oud. Dinkelman werd in Amsterdam geplaatst, en de zusters de Waal en Sanders in Rotterdam.

Op 1 Mei j.l. werd zr. R. Jansen overgeplaatst van Groningen naar Rotterdam.

Zending beëindigd.

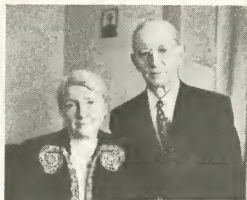

Op 19 Maart j.l. beëindigde Oud. Ch. Boogert zijn zending in Nederland. Oud. Boogert arriveerde in April 1946, en heeft sindsdien gearbeid in Dordrecht, op het Zendingskantoor en in Amsterdam. Op 28 Maart vertrok Oud. Boogert naar zijn tehuis in Ogen.

Op 6 April j.l. beëindigde Oud. J. M. P. J. Verstegen zijn zending. Op 7 Oct. werd Oud. Verstegen, destijds gemeentepresident te Delft, op zending geroepen,

er hij heeft sindsdien in de gemeente Apeldoorn gearbeid.

Op 24 April j.l. werden Oud. en Zr. J. M. H. Meyer eervol ontslagen van hun zending in Nederland. Oud. en Zr. Meyer kwamen op 18 Juli 1946 in Nederland aan, en hebben sindsdien in Rotterdam en Schiedam gearbeid. Br. en Zr. Meyer hebben, ondanks hun hoge leeftijd, hun taak met grote ijver en toewijding verricht, en zij hebben velen met het Evangelie in aanraking gebracht. Op 24 April j.l. bood de Schiedamse gemeente hun in de overvolle vergaderzaal een mooie afscheidsavond aan. Twee dagen later vertrokken Br. en Zr. Meyer naar hun tehuis in Salt Lake City.

Geordend.

Op 23 Maart j.l. werd te Leiden tot Priester geordend: Martinus Overduyn Jr. Op 6 April j.l. werd te Den Haag tot Ouderling geordend: Carel van Oosterhout. Op dezelfde datum werd Adriaan van Huizen tot Diaken geordend.

Op dezelfde datum werden te Amsterdam tot Ouderling geordend: Marinus C. van den Boogert en Anne Brinksma. Tot Leraar werden geordend: Willem Marinus Luikinga en Hendrik Arnoldus Paanen. Tot Diaken werden geordend: Johan Hendrik van den Boogert, Nicolaas Hille, Hendrikus Johannes Martinus Hoole, Jacob Cornelis Keizerswaard, Antonie de Klerk, Anne Schot en Jan Koert Slinger.

Op 20 April werd te Leiden tot Ouderling geordend: Bernardus van Daalen.

Ingezegend.

Op 2 Maart j.l. werden te Groningen ingezegend: Attie Koning en Henderik Koning, kinderen van Henderik Koning en Henderikje v. d. Velde.

„De Ster”

Op 6 April j.l. werd te Rotterdam ingezegend: Ilse van Gent, dochter van Michiel van Gent en Adriaantje v. d. Wel.

Op dezelfde datum werden te Den Haag ingezegend: Mary de Wolf, Richard de Wolf en Sonja de Wolf, kinderen van Jan de Wolf en Maria Mooij. Eveneens werd ingezegend: Jozua Christiaan Eduard Kleijweg, zoon van Christiaan Hugo Kleijweg en Catharina Wilh. v. d. Berg.

Op dezelfde datum werden te Gouda ingezegend: Nico van Hensen van Uningen, Maatje Maria van Hensen van Uningen, en Pieter Jan van Hensen van Uningen, kinderen van Nico van Hensen van Uningen en Johanna J. v. d. Linden. Eveneens werden ingezegend Paulina Aletta Wensveen en Hendrika Wensveen, dochters van Jacobus Wensveen en Aletta Broer.

Op 11 April j.l. werd te Zutphen ingezegend: Jacob Tobias Marinus Notenboom, zoon van Tobias Notenboom en Maria Everdiena Mathijssen.

Op 13 April j.l. werden te Amsterdam ingezegend: Willy Scheer, Carla Tine Scheer en Marijke Scheer, dochters van Willem Frederik Scheer en Elizabeth van Gelder. Eveneens werd ingezegend Jacobus Gerardus Egberts, zoon van Willem Gerardus Egberts en Maria Mulder.

Op 4 Mei j.l. werd te Dordrecht ingezegend Johannes Grobben, zoon van Adrianus W. Grobben en Margaretha H. van Slooten.

Vertrokken.

Op 2 Mei j.l. vertrokken met het s.s. „Veendam” de volgende personen naar Zion: Oud. W. B. Zippro, Zr. G. Zippro-Lodder, Johannes Zippro en Corry Zippro, Zr. M. T. van den Burght, Br. L. Rodermond en Zr. J. J. Rodermond-Elsman.

Het vertrek van de familie Zippro wordt niet alleen in de Amsterdamse gemeente, maar in de gehele Zending als een verlies gevoeld. Zr. Zippro heeft zich als Presidente van de Z.H.V. in de Nederlandse Zending en als Raadgester in het J.V.O.O.V. Hoofdbestuur zeer bemind gemaakt. Met volle toewijding heeft zij altijd de haar toevertrouwde taak verricht, en daardoor in belangrijke mate

bijgedragen tot de vooruitgang der verschillende organisaties. Zonder twijfel zal de familie Zippro zich ook in Zion vele vrienden verwerven.

Zr. M. T. van den Burght was lid van de Rotterdamse gemeente, en is daar gedurende vele jaren een gewaardeerde kracht in zangkoor en Zondagsschool geweest.

Br. en Zr. Rodermond zijn gedurende lange tijd lid van de Amsterdamse gemeente geweest.

Op 10 Mei j.l. vertrok zr. J. Gorsselink-Holleman per vliegtuig naar de Verenigde Staten, alwaar zij zich in Los Angelos denkt te vestigen. Zr. Gorsselink is altijd een ijverige werkster in de Arnhemse gemeente geweest, en heeft in verscheidene organisaties een functie bekleed.

40-jarig huwelijk.

Op 9 Juni a.s. hopen br. W. Groen, 1e Raadgever in het Apeldoornse Zondagsschoolbestuur, en zr. S. Groen-Mantel, Secretaresse van de Z.H.V. aldaar hun 40-jarig huwelijksfeest te vieren. Hun adres is Biddemanspad 27, Apeldoorn.

Onze hartelijke gelukwensen!

„De Ster” naar Indië.

Gedurende het jaar 1947 zal „De Ster” gratis toegezonden worden aan de leden der Kerk, die als dienstplichtigen in Indië vertoeven. Indien U personen kent, die hiervoor in aanmerking komen, zullen wij gaarne hun naam en adres van U vernemen.

Reeds betaalde abonnementsgelden zullen geretourneerd worden, of desgewenst op een ander abonnement worden overgeschreven.

Gramfoonplaten.

Van de gramfoonplaten, die op de in November 1946 gehouden Zendingsconferentie opgenomen werden, zijn nog enkele exemplaren verkrijgbaar. De prijs bedraagt f 7.50 per plaat. Zij kunnen besteld worden bij br. W. B. de Bruyn, Kievitstraat 12 b, Utrecht. Er zijn o.a. opnamen beschikbaar van de „Zingende Moeders” en van de verenigde koren.

Wat komt:

23, 24, 25 en 26 Mei: Zendingsconferentie te Rotterdam.